

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnana plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se ožnanih jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

„Matica Slovenske“ XXI. redni občni zbor.

(Konec.)

V razpravi o letnem poročilu poprime prvi besedo g. Ivan Hribar in izraža najprvo željo glede Jurčič-Tomšičeve ustanove. Odbor rodoljubov notranjskih, ki so nabrali novce za Jurčičevo, sedaj s Tomšičevo združeno ustanovo, želi, da bi se obrestij uporabljale izključno le za leposlovne namene. Nagrada pa naj bi se prej ne razpisala, dokler ni vsaj 200 gld. obrestij, ker le tem potom je upati, da bodo tekmovali dobri spisi, da se bode dobilo res kaj dobrega.

Kar se tiče onih 250 knjig, ki jih je „Matica“ iz Prage dobila v dar, se g. Hribar nikakor ne more strinjati z ukrepom odborovim, da se nekoliko teh knjig odstopi gimnazijskim knjižnicam. Gledati je na to, da si „Matica“ osnuje veliko slovansko knjižnico in v tem oziru bodo rečene knjige dobro zalegle. Dajati je gimnazijskim knjižnicam tudi zaradi znane Gautscheve naredbe ne kaže. Želeti je torej, da se knjige nikomur ne odstopijo, ampak da jih „Matica“ obdrži.

Glede starih knjig, katerih ima „Matica“ še veliko v zalogi, pa bi kazalo, da se jim cena še zniža, in pa, da se novim članom daje par starih knjig za nagrado.

Predsednik g. Marn odgovarja, da je odbor glede Jurčič-Tomšičeve ustanove v zmislu izročene želje že sklenil, da se imajo iz obrestij razpisavati nagrade za najboljše pripovedne spise. Kar se tiče 250 českich knjig, povprašal je odbor darovalca samega, in g. Lego je privolil, da se nekoliko šolskih knjig odda gimn. in realni knjižnici. Cena starih knjig se več znižati ne more, ker je itak že skrajno nizka. Sicer pa odbor vse izrečene želje vzame na znanje.

Prof. Raič opozarja, da je že pred 5 leti predlagal, naj se objavijo vse knjige, ki jih ima „Matica“, na kar predsednik Marn odvrne, da društveni tajnik že ureja knjižnico, da je pa delo mučno, ker treba urediti zaostanke 10 let.

Ko se je potem vsprejel še Trstenjakov predlog, da se pri imeniku članov v letopisu uporabljajo kratice, se letno poročilo vzame na znanje.

Pri zadnji točki: „Posamezni nasveti“ oglasi se prof. Pleteršnik blizu tako: Naš častni član prof. dr. vitez Miklošič šel je v pokoj. Na njegovo mesto pride iz Peterburga prof. Vatroslav Jagić. Znano je, s kolikim veseljem se je ta vest vsprejela v vseh filologičnih krogih, s kolikim pa tudi v Slovencih, katerih jezik je Jagić kot kajkavcu dobro znan. Jagić kazal je vsekdar veliko prijaznost do nas Slovencev, v „Arhivu“ je dobrohotno ocenjeval naše spise ter seznanjal učeni svet z našimi literarnimi proizvodi iz prejšnjih dob. Zatorej je dobro in umestno, da se mu izkažemo hvaležne in ga, kakor njegovega prednika, imenujemo častnim članom.

Predlog vsprejel se je z živio-klici jednoglasno.

Prof. Levec, odgovarjajoč Trstenjakovi interpelaciji glede prenosa Kopitarjevih kostij, pove ob kratkem zgodovino te zadeve. Predlog, da se Kopitarjeve kosti prepeljejo v Ljubljano, stavil je on (prof. Levec) v odboru in odbor volil je ad hoc odsek, ki je storil primerne korake pri magistratu in se tudi obrnil do gosp. Navratila na Dunaji. Slednji je kaj marljivo vse poizvedel in kmalu od-

govoril. Vsi troški do kolodvora Ljubljanskega bi znašali do 370 gld. Magistrat Dunajski je odgovoril, da od njegove strani ni nobenega zadržka. Razen ravno navedenih stroškov (370 gld.) treba pa še pri sv. Krištofu kupiti primeren prostor, v poštevi treba jemati, da bode tudi pogreb stroškov prouzročil. Vsi stroški utegnejo torej znašati 6—700 gld. Matičin odbor sam tolike vloge ni mogel in tudi ni smel dovoliti, temveč ukrenil je, poprositi mestni zbor Ljubljanski za primerno podporo in apelovati na slovensko rodoljubje. Nadejati se je, da bi se na ta način dobila precejšnja vsota. Kolikor bi potem še manjkalo, to naj bi „Matica“ sama založila, k čemur pa ravno treba privoljenja občnega zbora.

Predlog, glaseč se v tem zmislu, vsprejme se jednoglasno, isto tako g. Hribarja predlog, da se po vseh slovenskih listih objavi subskripcija za prenos Kopitarjevih kostij.

Za tem prišla je na vrsto zadeva zaradi Stritarjevih spisov. Na Trstenjakovo interpelacijo: Kake pogoje je stavila Matica Stritarju? Zakaj je ponudbo odbila? Iz kakih nagibov? dobili smo pojasnilo: Uvažujoč zadnjega občnega zbora ukrep, odbor naj skuša kupiti lastninsko pravico slovenskih pisateljev, je to nalogo prevzel leposlovni odsek, ki je potem s Stritarjem začel se pogajati. G. Stritar odstopil bi bil Matici 54 pol v prozi, 53 pol pa pesni za 2000 gld., od katerih bi se imela plačati polovica takoj, polovica pa v letu dnij.

Večina odbora bila je za to, da se ponudba odbije in sicer iz sledečih nagibov: 1. Cena je previsoka, „Matica“ gmotni položaj tolikega izdatka ne dopušča. 2. Duh Stritarjevih spisov je tak, da bi ne ugajal večini društvenikov. 3. Razbiranje spisov, kateri sodijo za Matico, kateri pa ne, bilo bi pretežavno in ne doseglo bi se v tem oziru potrebno soglasje.

Gosp. A. Trstenjak predlaga na to: Občni zbor sklene, da „Matica“ prav rada po prejšnjih pogojih prevzame Stritarjeve spise, ako je sploh še hoče prepustiti.

Dasi je predlagatelj svoj predlog prav obširno in iskreno utemeljeval, z njim vender ni prodrl. „Duh“ večine Matičnih članov je tak, da so še tako koreniti razlogi zaman, da je sodba že gotova, še

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Peto poglavje.

(Dalje.)

„Vsaj do zdaj še ne. A vender živi to bitje, katero imam rajši od vseh drugih. Je li poznaš?“

„Ne, ne poznam je, a zdi se mi . . .“

„Da, ti si, draga moja, in morebiti me baš ti delaš tako brezčutno in grozovito, ti hudobna sestra. Preveč te ljubim, tako vsa sem tvoja, da za koga drugega ni več prostora v meni. Da bi koga rajši imela od tebe? Koga drugega bolj ljubila od tebe? Tega bi ne mogla nikdar! . . .“

„O, pač!“

„Ne, ne! . . . Še koga drugega ljubiti . . . mogoče. A bolj ljubiti? Ne! Tega naj gospod, kate-rega čakam in kateri noče priti, le nikar ne misli!“

„Bodi brez skrbi, Betty! V tvojem srci bode že dovolj prostora za vse, katere moraš ljubiti, za tvojega soproga in za otroke tvoje, ne da bi morala stara sestra tvoja trpeti pri tem. Tako majhno je to srce, a vender tako veliko!“

Betina nežno poljubi svojo sestro, potem pa poredno glavico svojo nasloni ob Suzankino ramo ter pravi:

„Ako bi ti pa utegnili postajati nadležna, ako se me hočeš iznebiti, veš li, kaj bi potem storila? Potem bi imena vseh tistih gospodov vrgla v košarico ter vlekla. Dva sta mej njimi, ki bi mi za silo ne bila baš neprijetna.“

„Katera sta ta dva?“

„Ugani . . .“

„Knez Romanelli . . .“

„To je prvi . . . A drugi?“

„Gospod pl. Montessan?“

„Da, on! . . . Ta dva bi za silo vzela, a več ne . . . in to še ni dovolj!“

Tako je prišlo, da je Betina s skrajno nestrpljivostjo pričakovala dneva odhoda in preselitve na Longueval. Čutila se je utrujeno od vseh tistih zabav, zmag in ženitovanjskih prošenj. Vrtinec pariškega življenja pograbil jo je bil takoj o njenem dohodu ter je ni več izpustil. Nobene ure ni našla razvedrenja in miru . . . Čutila je potrebo, biti sama zase, vsaj nekaj dnij v velikem miru in osamelosti življenja na kmetih posvetovati se sama s sabo, biti sama svoja . . . In tako je bila Betina res izredno

čila in radostna, ko je opoludne 14. junija stopila v vlak, kateri jo je imel peljati v Longueval. Ko je s svojo sestro sama sedela v kupeji, vzdiknila je:

„Ah, kako sem zadovoljna, da se morem malo oddahniti! Deset dnij čisto sama s tabo, kajti Nortonovi in Turnerjevi pridejo stoprav petindvajsetega, jeli?“

„Da, petindvajsetega.“

„Jezdili bomo in vozili se, po gozdih in po polji! Deset prostih dnij! In teh deset dnij ni mi treba nobenega čestilca več videti! Ali so me res ljubili vsi ti čestilci? Mene ali moj denar? To je tista nedoumna skrivnost!“

Stroj zazvižga, vlak se jame gibati. Razposajena ideja prešine Betini glavo, nasloni se skozi vrata in z rokama namiguje zakliče:

„Adieu, moji gospodje ljubimci, adieu, adieu!“

Potem se urno zgrudi v jeden kot kupeja ter se smeje kakor zblaznela.

„Oh, Suzanka, Suzanka!“

„Kaj pa ti je?“

„Mož z rudečo zastavico v roki me je videl . . . Slišal me je . . . tako začuden obraz je naredil . . .“

predna se je čul predlog. S Stritarjevimi spisi okristila bi se bila „Matica“ vsaj za pet let in nje člani dobili bi vsaj vsako leto po jedno knjigo, katere bi bili res veseli, to tembolj, ker Stritarjevih spisov nikjer več ni na prodaj in je Marnov ugovor, da je najstarejši Stritarjev spis jedva 16 let star, popolnem jalov. V interesu Matice bi bilo, da se je ta predlog vsprejel, bila bi to tudi njena dolžnost, kajti rodoljubi štajerski, ki so faktično Matico zasnovali, neso niti v sanjah mislili, da snujejo zavod za tesnosrčne nazore, temveč zavetišče vsemu, kar je lepega in uzvišenega. Ponašati se smemo Slovenci, da v vsem našem slovstvu, izimši samo dva slučaja, ni niti jednega pisatelja, čegar proizvodi bi se ne smeli razširjati po vseh slovenskih krogih. In to velja tudi o Stritarji.

Pa čemu bi se dalje pravdali. Glasovanje je potrdilo, da je odbor odklonil Stritarjeve spise, prav ravnal. Bilo je namreč na nasprotni strani 34, na naši strani pa samo 14 glasov. Temu so pa deloma krivi nekateri gospodje, ki so pred glasovanjem odšli, kajti s početka bilo nas je na obeh straneh enako število.

Po končanem glasovanju torej prav brez potrebe je še g. Klun polemizoval proti Trstenjaku, dasi bi bil jedino umesten samo predlog „konec debate“, kajti uverili smo se, da tudi o naši Matici velja Dantejev „Lasciate ogni speranza!“

Se li bode novim odbornikom posrečilo, zavoziti na drugi tir, kdo to ve? Mi dvomimo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. aprila.

Levičarji se nekda ne morejo sporazumeti o daljšem postopanju v **državnem zboru**. Kakor je „Czas“ izvedel, se bode v kratkem mej levičarji izvršile razne premembe. Veleposestniki hočejo izstopiti iz nemško-avstrijskega in nemškega kluba in bodo osnovali svoj klub. Drugi člani nemško-avstrijskega kluba bodo pa pristopili nemškemu klubu.

V 3. dan maja bodeta **avstrijska in ogerska** vlada predložili državnima zboroma predloge o obnovljenji avstro-ogerske pogodbe. Na česke zahteve se vlada pri pogajanjih z Ogersko ni nič ozirala. Bankovci bodo še nadalje imeli samo nemški in madjarski tekst, in posebne bančne podružnice v Pragi Čehi ne dobe. Čehi so jako nevoljni, da se vlada nanje tako malo ozira, ko vendar Česka največ davka plačuje.

Dunajski dopisnik „Politike“ imel je daljši pogovor z nekim merodajnim udom srednje stranke gosposke zbornice, kateri tudi pozna mišljenje vlade. Dotični član gosposke zbornice mu je pripoznal, da se srednja stranka resno bavi z **jezikovnim vprašanjem**. Narodnostno gibanje v Avstriji zahteva, da se to vprašanje reši. Srednja stranka je prepričana, da Schar Schmidov predlog ne more biti vsprejet in sicer ne le zaradi tega, ker bi se zanj težko dobila parlamentarna večina, ampak tudi zahtegadelj, ker se ozira le na česke razmere. Člani srednje stranke hočejo predlagati v gosposkej zbornici nov načrt, ki ne bode nemščine proglašal za državni jezik, ampak jo bode priznaval le za posredovalni jezik. Srednja stranka misli, da se mora jezikovno vprašanje rešiti po postavodavnem potu. Ker je znanje nemščine jako potrebno, bode treba z zakonom preskrbeti, da se da vsakemu priložnost

prilučiti se nemškemu jeziku, to že zahtevajo državne koristi. Nemcem mora se dati priložnost na srednjih, deloma tudi na ljudskih šolah, da se nauče nemškega jezika. Člani srednje stranke so se že o tej stvari pogovarjali z raznimi desničarji, ki so bili tudi blizu jednakega mnenja. Sploh so se desničarji sklicevali na to, da Schar Schmidov predlog ne more biti vsprejet, ker izvirja iz sovraštva do českega naroda in se ne ozira na državne potrebe. Na vprašanje, kako misli ustreči jednako-pravnosti, ki je zagotovljena v državnih osnovnih zakonih je dotičnik odgovoril, ko se bode izvel jezikoven zakon, katerega misli srednja stranka predlagati, bodo Nemci sami od sebe prisiljeni učiti se češtiny. Kako sodi vlada o tem predlogu, se pa dotičnik ni natančno izjavil, le to je trdil, da želi, da se zakonito uredi jezikovno vprašanje. Srednja stranka bode ta načrt predlagala že letošnje poletje in se nadeja, da bode vsprejet v obeh zbornicah. — Po izjavah tega člana srednje stranke soditi, se ta načrt ne bode dosti ločil od Schar Schmidovega. Otroku hočejo dati le drugo ime. To je nazadnje že pač vse jedno, ali je nemščina državni in posredovalni jezik, če se jej dovolijo take predprave, katere neso utemeljene v državnih osnovnih zakonih. Srednja stranka gosposke zbornice hoče nam usiliti ravno isti stvar samo v malo bolj priključljive obliki.

Po novejših poročilih bode šlezjski deželni predsednik marquis Bacquehem izbran za **trgovskega ministra**, za šlezjskega predsednika pa namestniški delegat grof Badeni. „Czas“ pa hoče vedeti, da bode sekcijski šef Witte imenovan trgovskim ministrom, predno se zopet snide državni zbor.

V onih **galiških** okrajih, v katerih se je prikazovalo gibanje mej kmetskimi prebivalstvom bode se osobje pri okrajnih glavarstvih precej premenilo. Vlada bode prestavila uradnike, kateri so zakrivali kake nepravilnosti. Namestnik bode v kratkem osobno ogledal upravo v dotičnih okrajih. — Železnici Dobra-Kasina-Wielka in Novi Sande-Lucka Kalvaryja morali so velikonočne praznike straziti žandarji, da jih neso razrušili kmetje. V Grybovu in Gorlicah ni na velikonočno nedeljo noben kmet šel v cerkev, ker se duhovščina brati s žlahto, ki je kmetskemu prebivalstvu sovražna.

Nadvojvoda Albrecht odpotoval je v **Bosno**, da ogleda tamošnje vojašnice, trdnjave in komunikacije. Nadvojvoda ostane dlje časa v Bosni, da obiše vse važnejše bosenske kraje.

Vnanje države.

Danes se začno pogajanja o obnovljenji **avstro-rumunske** trgovske pogodbe. Avstrijski in ogerski delegiranci odpotovali so zategadelj v Bukurešt.

Po poročilih iz Peterburga v Livadiji neso ukrepali ničesar zaradi **Bolgarije**. Rusija tudi ne želi, da bi se stvari na Balkanu še bolj zamotavale, ampak, da se kmalu uredi. Na okupacijo Bolgarije se sedaj resno ne misli, če tudi nekateri listi to zahtevajo. — Turško bolgarska komisija, ki bode pregledovala vzhodnorumelijski upravilnik, zborovala bode v Plovdivu. Bolgarski knez in turška vlada sta se že sporazumela, da pošljeta v to komisijo Turčija in Bolgarija po dva člana. Turčija bode nekda imenovala Abro efendija, ki je bil ob svojem času v komisiji, ki je izdelovala sedanji upravilnik, in Hajdar efendija, ki je cesarski komisar za vakuf v Vzhodni Rumeliji.

Grška na ultimatum velevlastij še ni odgovorila in se še ne ve, ali bode odgovor ugoden. Delyannis nekda Franciji ni bil oblubljen, da se Grška tebi nič meni nič razoroži, ampak le s tem pogojem, da se grško vprašanje v kratkem po diplomatskem potu za Grke ugodno reši. 27. t. m. bil je v Atenah velik meeting, na katerem je več govornikov se izjavilo za vojno. Proti nekeje deputaciji se je pa Delyannis izjavil, da se Grška ne bode udala željam velevlastij, dokler ne razbijejo grškega bro-

dovja in bombardujejo grški mest. Vojne se Grška ne boji.

Ker se roparstva v **Birmi** vedno širijo, ukazal je indijski podkralj lord Dufferin, da štirje indijski polki takoj odrinejo v Rangun.

Dopisi.

Z Reke 27. aprila. [Izv. dop.] Včeraj popoldne došla sta na Reko na jahti „Greif“ prestolonaslednika cesarjevič Rudolf in cesaričinja Štefanija na povratku iz Dalmacije.

Dasi je bil prihod napovedan na 6. uro popoldne, začelo se je že ob 4. uri na Elizabetinem trgu in „Rivi Szapary“ ljudstvo zbirati in je proti 6. uri na toliko število naraslo, da se je tako rekoč vse trlo, tako, da je bilo jako težavno vzdržati potrebni prostor na kraji, kjer se je imela jahta ustaviti. Visoka potnika so na pristanišču pričakovali nadvojvoda Leopold, general Ramberg, namestnik Zichy, mestni župan Ciotta in pomorski kapitan Rukovina.

Kmalu po šestej uri prikazala se je jahta „Greif“, a ustavila se je nekoliko oddaljena na morji; prej omenjeni gospodje ustopili so v čolne v ta namen pripravljene in odveslali so na brod, kjer so bili od Nj. Vis. kaj prijazno pozdravljeni. Mej tem približala se je „Greif“ h kraju in na hip postavljen je bil most, kmalu za tem prispel je posebni vlak ustavivši se ravno nasproti jahti, tako da je bilo mogoče Nj. Vis. neposredno v vagon ustopiti.

Nastal je bil že mrak, ko sta visoka potnika zapustila ladijo in prestopila v vagon mej burnimi živio- in evviva-klici, le tu pa tam slišati je bilo kak posamičen eljen. Kmalu po 8. uri bil je ves prostor z jahte bliskoma bengalično prekrasno razsvitljen, rakete jele so švigati v zrak. Med sviranjem cesarske himne in gromovitimi živio in evviva klici pomikal se je vlak naprej. Visoka potnika pa sta prijazno ljudstvu odzdravljala tako dolgo, dokler nam je vlak izginil izpred oči.

Zanimivo je to, da se je ta pot toliko „živio“-klicev čulo, kar tu ob enakih prilikah ni. No, to je tudi nekatera fanatične Madjarone razkačilo, da so se penili jeze. Precej po prvem vsikliku „živio“ drville so se neke najete barabe mej množico ljudstva, ter grozé se povpraševale: chi grida živio? (kdo upije živio) vendar se ljudstvo s tem ni dalo motiti in pozneje zaorilo je živio tako, da se skoro evviva niti slišal ni. Prejšnji dan z zabavnim vlakom došli Madjari so pač lahko imeli priliko, prepričati se, da z njihovim „eljen“ ne gre še, ako jim tudi nekateri njihovi plačani pomagači nasprotno trdijo!

Iz Trsta 28. aprila. [Izv. dop.] Tržaški Sokol priredil je svoj prvi izlet na Goriško v Prvačino. Vsprejet je bil po vseh krajih, kjer je potoval, po občinskih zastopih, po duhovščini in učitelstvu. Povsod so pokali topiči po gričih in vaseh, s slovansko trobojnico prihajalo je občinstvo pozdravljat čile Sokole. Vas za vasjo tekmovala je z gostoljubnostjo, posebno pa se je srca vseh Sokolov pridobil g. mejni grof Obizzi, ki je na svojem gradiču pričakoval Sokole, ter jih pogostil z velikonočnimi piruhi in rujnim vinom. V Prvačini na meji čakala je godba pod slavolokom ter z godbo Sokola spremljala do Čitalnice, in ko so Sokoli veselo pri kosilu sedeli, svirala je godba pod oknom lepe slovanske komade. Po kosilu pozvani so bili Sokoli v Dornberg, kjer jih je pričakovala nebrojna množica. Omeniti moram še, da so po vaseh poklanjala dekleta v imenu svojih vrstnic krasne šopke. Največji šopek podarila so Biljanske dekleta, obesili smo ga na Sokolovo zastavo. Iz Dornberga vrnil se je Sokol zopet v Prvačino, kjer se je začela slavnost, katere program se je točno vršil. Pri slavospevu Tržaškemu Sokolu, ki ga je zložil neutrudljivi g. Vinko Gregorič, zaorilo je brezkončno živio Tržačanom. Banketa se pa Sokol ni mogel udeležiti, ker mu je potekel čas za povratek na kolodvor v Gorico. Teškim srcem bilo je ločenje. Kako lepe ure uživali bi bili še dalje vsi, da nam je bilo dano, še ostati. Toda točnost morala je veljati! Dospevši v Gorico na kolodvor ogledavali so Lahi in lahoni, kaj pač pomenjajo rudeče srajce, toda nikdo ni čerhnil besedice. Sokol obnašal se je spretno in dostojno, ter si s tem pridobil priznanje prijatelja in nasprotnika. Sokoli so se nadejali, da na kolodvoru pozdravijo množico Goriških rodoljubov, ali varali so se, niti jednega ni bilo, kaj je temu uzrok bilo, se ne ve.

Današnji „Indipendente“ piše o Sokolovem iz-

„Ti si nespametna!“

„Res je, da tako kričim skozi vrata... A jaz sem presrečna, ako pomislim, da bodeva zdaj živeli čisto sami, kakor dva samca!“

„Sami!... Sami!... Ne popolnem! Saj imava takoj nocoj dva gosta za večerjo.“

„Res, a ta dva že rada vidim. Starega župnika bi rada zopet videla, prav posebno pa mladega častnika...“

„Zakaj pa prav posebno?“

„Gotovo... saj je vendar tako ginljivo, kar nama je takrat notar pripovedoval v Souvignyji. Ta veliki artilerist je tako vrlo napravil, ko je bil še majhen, tako vrlo in blago, da moram nocoj najti priložnost, povedati mu, kako mislim o njem... in gotovo jo najdem!“

Potem krene Betina nenadno v razgovoru čisto na drugo pot:

„Se je li brzojavilo včeraj Edvardovim zastran ponyjev?“

„Da, še pred obedom.“

„Dovoli, da jaz popeljem do gradu; tako zelo se veselim peljati skozi mesto in potem lepo ustaviti na dvoru pred zavozom. Smem li?“

„Seveda, ti boš peljala s konjiči.“

„Kako si dobra, Suzanka!“

Edvard je bil za konjarja. Že tri dni je bil v gradu, nadzorujoč urejevanje hlevov in posameznih poslov. Zdaj je celo prav sam pojavil se pred gospo Scottovo in gospodično Percivalovo ter sam vodil štiri ponyje. Na kolodvoru je čakal v mnogobrojnej družbi. Lahko bi se reklo, da je bil ves Souvigny tu. Vožnja s konjiči skozi mesto napravila je senzacijo. Ljudje so drli iz hiš ter radovedno povpraševali:

„Kaj pa je? Kaj pomeni to?“

Nekateri so kar mislili, da utegne biti potujoč cirkus, a temu se je od vseh stranij ugovarjalo:

„Menite, da nesem videl, kako se je vse lesketalo? In pa ta voz! Oprava se je svetila kakor zlato... Pa ta dva konjiča z belimi rožicami na senceh!“

Tolpa se je bila naposled nabrala pred kolodvorom in tam so zvedeli radovedneži, da bodo imeli čast biti prisotnim pri vsprejemu graščakinj Longuevalskih.

(Dalje prih.)

letu zaničljivo, rekoč, da so ga žandarmi stražili, dokler se ni v vozove posedel; pa bilo je ravno toliko žandarmov na kolodvoru v Gorici. kolikor tamšnjih Slovencev, mi nismo videli nobenega. Sokol Tržaški pridobil si je pri prvem izletu na Goriško obilo simpatij in gotovo je, da ni bil zadnji izlet, ker se že druge občine oglašajo, da bi je obiskali, kar se bode, če možno tudi zgodilo.

Veliko k slovesnem vsprejemu po vaseh pripomogli so gg. duhovni, ker so cerkvena opravila tako uredili, da se je verno ljudstvo tudi vsprejema lahko splošno udeleževalo. Na postaji Sovodnji bil je prvi lep prizor. Na kolodvoru vibrala je slovenska zastava, topiči so nad postajo pokali, poštni vlak pa, ki je na stotine nam nasprotnega elementa vozil v Gorico, bil je priča, da se le na domači zemlji vsprejema tako slovesno domačine. Vsprejem v Sovodnji naredil je velikansk utis. Lepo je bilo videti poleg zastave predstojništvo v Sovodnji, g. župnika, učitelje in druge dostojanstvenike. Zatorej ne bode pozabljen prijazen Goriška. Stražarji na Laški meji in stražarji na Adriji podali so si slovesno roko, da hočejo čuvati domovino in braniti Avstrijo. Ves izlet zvršil se je v najlepšem redu, brez vse neizgode na čast narodu, ki ima take sine, kateri znajo pokazati, da so mirni in če treba tudi hrabri in kateri so veseli in hvaležni prekrasnega vsprejema na Goriškem.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 29. aprila.

Predseduje župan g. Grasselli, navzočnih je 26 mestnih odbornikov. Overovatelja zapisnika imenuje župan odbornika Skerbinca in prof. Tomo Zupana. Župan naznanja, da je „Glasbene Matice“ odbor po posebni deputaciji izrekel zahvalo mestnemu zboru za dovoljeno podporo in ga naprosil, da zahvalo sporoči mestnemu zboru. Mestni zbor bode gotovo obradoščen na izvrstnem delovanju „Glasbene Matice“, kar je pred kratkim časom pokazala javna poskušnja učencev tega tolikanj koristnega zavoda. (Dobro.)

Župan se hvaležno spominja izdatne pomoči, s katero sta prihitela gg. gozdni nadzornik Goll in gozdni komisar Ječka mestu na pomoč, ko se je lansko zimo polomilo toliko drevja po mestnih logih v „Podturnskem gradu“. Podpirala sta imenovana dva gospoda, da se je zopet nasadilo po mestnih logih in nasadih mnogo mladega drevja, g. Goll je isto iz državne drevesnice mestu poklonil, gosp. Ječka pa je blagovoljno nadzoroval, da se je drevje razumno nasadilo. Zato zmatra g. župan za svojo dolžnost, da izreče tema gospodoma priznanje in zahvalo v imenu mestnega zbora in ista naprosi, naj bi i nadalje ohranila naklonjenost Ljubljanskemu mestu. (Dobro. Dobro.)

Gospod župan nadalje naznanja, da je mesto Budimpešta doposlalo spis o stavbinskem razvoji zadnjih 15 let, kateri je mestnim odbornikom v registraturi na razpolaganje.

Podžupan g. Vaso Petričič nasvetuje, naj izreče mestni zastop zahvalo izstopivšim mestnim odbornikom gg. Franu Kollman-u in dr. Papežu na njih izvrstnem delovanju v mestnem zboru, dr. Papežu posebno za to, da si je pridobil mnogo zaslug kot poročevalec v deželnem zboru o novem mestnem statutu in o volilnem redu za Ljubljansko občino. Zahvala naj se obema gospodoma dopošlje v imenu mestnega zbora pismeno. (Zbor jednoglasno z živahnim odobravanjem pritrdi.)

Vrše se potem volitve stalnih 8 odsekov.

Voljeni so:

V magistratni odsek: (načelnik župan), dr. Bleiweis Karl vitez, Pakič Miha, Petričič Vaso, Potočnik Fran, dr. Tavčar Ivan; v personalni in pravni odsek: dr. Dolenec Hinko, dr. Mosche Alfons, Murnik Ivan, Ravnihar Ludovik, dr. Zarnik Valentin, (kako se je ta odsek konstituiral, naznani se v prihodnji seji); v finančni odsek: Benedikt Josip, Gogola Ivan, Hribar Ivan, Petričič Vaso (načelnik), Ravnihar Fran, dr. Staré Josip, dr. Tavčar Ivan (namestnik); v stavbinski odsek: Murnik Ivan (načelnik), Noll Srečko, Pakič Miha, Potočnik Fran (namestnik), dr. Staré Josip, Tomek Josip, Velkavrh Ivan; v odsek za uboge: (načelnik župan), Geba Josip, Počivalnik Ivan, Škrbine Jakob, prof. Zupan Tomo, Žagar Karl; v policijski odsek: dr. Bleiweis Karl vitez (načelnik), Gogola Ivan, Ničman Henrik, Trtnik Fran, Valentinčič Ignacij, dr. Vošnjak Josip (namestnik), Žagar Karl; v šolski odsek: dr. Dolenec Hinko, Povše Fran,

dr. Tavčar Ivan, Valentinčič Ignacij, dr. Vošnjak Josip (namestnik), dr. Zarnik Valentin, prof. Zupan Tomo (načelnik); v odsek za olepšavo mesta: Hribar Ivan, Povše Fran (načelnik), Ravnihar Fran (namestnik), Tomek Josip, Valentinčič Ignacij, Velkavrh Ivan, Žagar Karl. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (V Zagrebu) je deželna vlada z naredbo iz dne 20. t. m. krošnjarenje (Hausirhandel) prepovedala. Kaj tacega bi tudi v Ljubljani ne škodovalo.

— („Rogača“) izšla je danes 9. številka. Razen druge mikavne vsebine in mnogih podob, pričel se je nov oddelek „Šah“, ki ga ureduje Janko Kalan v Velikih Laščah. Ta oddelek bode dobro došel vsem prijateljem „kraljeve igre“.

— (Nova tovarna) V Litiji bodo v kratkem pričeli graditi predilnico in tkalnico. Podjetniki te tovarne so večinoma kapitalisti iz tujine.

— (Iz Št. Ilja) na juž. železnici 29. aprila; Danes popoldne okoli 4. ure nastala je nevihta in usipala se je četrta ure kakor bob debela toča, tako da je bilo po njivah vse belo, kakor ob malem snegu. V vinogradih je polovica pokončana, ker so bile trte že za dober palec pognale. Isto tako je poškodovano sadno drevje, katero je vse v cvetji. Zadete so občine Zmzlek, Strihovec, Polički Vrh, Jarenina itd. Ubogi kmet!

— (Iz Rovt v logaškem okraji) se nam piše: Veliko nedeljo mej službo božjo zjutraj streljalo se je po navadi tudi letos s topiči. Ko je hotel Jakob Reven topič zopet nabasati, unel se je smoduik. Mož je bil ravno nad leseno posodo, v kateri je bil smodnik, pripognjen in imel je nekaj smodnika tudi v roki, kar se v posodi uname in puh vrgel je moža za dva metra nazaj. Mož poprej bel, bil je potem ves črn, hudo je opečen in teško bode ozdravel, ker so glava, prsi in jedna roka močno ožgane.

— (Spaka.) Kmet iz Megriča prinesel je v Gospič tele, ki ima 7 nog. Zadnji nogi in glava so pravilne, namesto prednjih nog pa je 5 dobro razvitih nog, na jednej nogi sta dva parklja.

— (Na Opčinah) otvori se jutri brzojavna postaja, ki bode poslovala do 1. novembra.

— (Vabilo) k ustanovitvi „Pedagogiškega društva“ za učitelje in šolske prijatelje dne 6. maja t. l. ob 10. uri dopoldne v šolskem poslopju v Krškem. Osnovni odbor.

— (Vabilo) k tomboli, ki jo Braslovška podružnica sv. Cirila in Metoda, priredi v nedeljo 2. maja t. l. v prostorih gospoda Vrankoviča. Čisti dohodki pripadejo družbi sv. Cirila in Metoda. Po tomboli je petje in prosta zabava. Začetek točno ob 6. uri zvečer. K obilnej udeležitvi najljubneje vabi odbor.

— (Duhovske spremembe v Lavatinski škofiji.) Gosp. Josip Žehel, župnik pri sv. Petru v Savinjski dolini, dobil je župnijo v Mozirji; g. Fran Rojko, dosedaj provizor, imenovan je župnik v Razboru. Provizor Skalske župnije postal g. Josip Hajšek. Razpisani sta župniji v Zavrči in v Skalah. — Umrl je g. Trafenik, knezoškofijski duh. svetnik, dekan in župnik v Skalah v 60. letu svoje dobe. Lahka mu zemljica!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Carigrad 30. aprila. Visoke Porte okrožnica turškim zastopnikom pri velevlastih zahvaljuje se velevlastim, da so predloživši ultimatum storile krepek korak, da se ohrani mir. Le brezpogojno, hitro razoroženje more Porto zadovoljiti in jo napotiti, da za svoje ogromne, po oboroževanju in vojevitnem neopravičenem obnašanju Grške prouzročene žrtve ne zahteva nobene odškodnine, akoravno ima k temu neporekljivo pravico.

Atene 30. aprila. Izvestje Havasovo: Odgovor na ultimatum izročil se je včeraj. V odgovoru sklicuje se Delyannis na noto, v kateri se je Grška udala svetom Francoske, to je: obljubila razoroženje brez gotovega roka, katero noto je velevlastim še pred ultimatom objavil.

Levov 29. aprila. Cesar je pogorelcem v mestu Stryj zopet 5000 gld. podaril. — Požar v mestu Lisko uničil je za 300.000 gld. poslopj, za 200.0000 gld. pa žita in

blaga. Dosedaj še vse pod milim nebom prebiva, šotorov še ni. Boda velika.

Dunaj 29. aprila. Državni poslanec prošt Valussi imenovan knežskof v Tridentu.

Jalta 29. aprila. Edhem-paša včeraj v slovesni avdijenci vsprejet, izročil carju lastno-ročno pismo sultanovo, predstavil se potem carici in obiskal potem Voroncov-Daškova in Giersa.

Brindisi 29. aprila. Od 28—29. popoldne 3 novi bolniki za kolero, 1 umrl, v Ostuni 3 zboleli, v Orchie 1 umrl.

Razne vesti.

* (Požar) uničil je v Friedlande pri Misteku 55 hiš in šola. Poškodovani so večinoma tovarniški delavci. Zgorelo je tudi 9 ljudij.

* (Mineralni viri v Zabajkalske pokrajini na Ruskem.) Število mineralnih virov v Zabajkalske pokrajini je tako veliko in imajo tako zdravilno moč, da bi bili lahko zdravilišče za ves svet, ko bi te vode zadostno preiskali in vse potrebno priredili. V Citunskem, Nerčinskem in Akšinskem okraji je 34 znanih mineralnih virov. V Vrhneudinskem 4, v Trojchonskavskem 2, v Barguzinskem 4 viri. Vse te vode so blizu bivališč in prihod k njim ni težaven. Kamor se obrneš v tej pokrajini, povsod naletiš nove zdravilne vode. Po svoji sestavi se zabajkalske mineralne vode jako razločjujejo, dobivajo se železne, kisle, slane, žveplene, alkalične vode. Ravno tako je tudi različna njih temperatura. Turkinske imajo 43°, Gazimurske 18 in Makovejske 21½° R. gorkote. Natančno sestav nobene teh vod še ni preiskan. Pri teh vodah pomanjkuje potrebnih zgradb za prihajajoče bolnike. Še le zadnji čas so se začeli nekateri zanje bolj zanimati.

Poslano.

Gospodični E. v Kamniku!

Prepovedujem si s tem še kdaj tako podlo operirati z mojim imenom, kakor ste 19. t. m.; namreč da ste po moji, po nepravem potu pridobljeni vizitnici neko gospodično na „rendez-vous“ povabili. Zaželjenega cilja vendar niste dosegli, ker se pisava, pravopis in jezik premalo strinjajo z imenom, ki stoji na čelu; kajti kdo si bo mislil, da bi jaz pisal besede, kakor so razen družih: Meines Fräulein! bitten (prošiti), ein zusammenkunft in pa Sensucht. — Vendar, če bi tudi dobro nemščino na moje ime pisali, „nimamo tolk“, — da bi molčali.

V Tunjicah na dan Sv. Jurija 1886.

(301)

Fr. Kr.

Umrli so v Ljubljani:

23. aprila: Rudolf Berdajs, delavčev sin, 2 leti, Reber št. 4, za davico.

24. aprila: Josip Jerančič, tesar, 87 let, Sv. Petra cesta št. 77, za starostjo. — Oto Bobek, komi, 33 let, Sv. Florijana ulice št. 16, za jetiko. — Marija Černe, mesarjeva žena, 69 let, Sv. Petra cesta št. 47. — Julija baroninja Codelli, kresijskega predsednika soproga, 71 let, Križevniške ulice št. 2, za mrtvoudom.

25. aprila: Marija Pirnat, hlapčeva hči, 3 leta, Sv. Florijana ulice št. 35, za davico. — Emanuel pl. Matavšek, c. kr. umirovljeni nadsodnijski svetnik, 81 let, Turjaški trg št. 7, za otrpnenjem mehurjevih živcev.

V deželnej bolnici:

23. aprila: Ana Cesar, gostija, 65 let, za protinom. — Martin Colnar, gostič, 80 let, za starostjo.

28. aprila: Jarnej Trinkauš, gostič, 64 let, za katarom v črevesu. — Lucija Debelak, gostija, 68 let, za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
29. aprila.	7. zjutraj	729.60 mm.	17.0° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	728.19 mm.	20.8° C	m. jz.	jas.	
	9. zvečer	728.93 mm.	13.2° C	z. zah.	jas.	

Srednja temperatura 17.0°, za 6.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 40 kr.
Srebrna renta	85 „ 45 „
Zlata renta	114 „ 50 „
5% marcna renta	101 „ 35 „
Akcije narodne banke	877 „ — „
Kreditne akcije	287 „ 90 „
London	126 „ 05 „
Srebro	— „ 02 „
Napol.	10 „ 02 „
C. kr. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 72½ „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129 „ 25 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 „ 50 „
Ogrska zlata renta 4%	103 „ 20 „
„ papirna renta 5%	94 „ 75 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „ — „
Zemlj. ob. avstr. 4½% zlati zast. listi	127 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118 „ 40 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld. 178 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 115 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	206 „ 50 „

Plznsko uležano pivo.

Usojamo si s tem udano naznanjati, da se bo točarenje našega uležanega piva pričelo v 1. dan maja t. l.

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIWY,
Annenstrasse 19.

(288-2)

Izvrstni Dunajski

prikrajšan piano

nov, veličastnega glasu proda se zaradi odpotovanja jako po ceni. Ogleda se lahko od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne na Marije Terezije cesti št. 34 (Kolizej) II. nadstropje vrata 41. (302)

Ob Prulah ležeče Marijino kopališče

odpre se v 1. dan maja.
Izdajali se bodo tudi naročilni listi na kopeli v lesenih in kamnitih banjah.

K mnogoštevilnemu obisku vabi uljudno
(291-3) Josipina Ziakowski.

Pri KARINGER-JI

na Vélkém trgu

se dobé

revolverji

(300-1) po najnižji ceni.

!Novejša iznajdba!

Na polji obrtnije za klobuke jedina, velikanska in odlična.

Do sedaj se še niso izdelovali boljše, praktičnejše, trajnejše, cenejše, pripravnejše in nepokončljivejši klobuki, kakor so po najnovejši metodi z hidravlično silo izdelani prekrasni, svetovnoznani, podloženi

Komad narodni klobuki 12 komadov
gl. 1.80. za gospode, dame, dekleta, dečke, pripravi za vse letne čase. gl. 20.

Ti čudoviti, vsakej glavi prilagojeni se klobuki, narejeni iz fine mehke Dunajske klobučine, dobivajo se v vsakej barvi in velikosti; najprimernejša noša za uboge in bogate, kavalirje, meščane in delavce. — Kdor hoče za neznanjo ceno imeti vedno lep nepokončljiv klobuk, bodi gospod ali gospa, naj se obrne na

J. H. RABINOWICZ,
Hutmanufaktur, (214-5)

WIEN, III., Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.
Jaz opozarjam, da se bode novo izumljenje kmalu ponarejalo in da so vsi drugi klobuki dosti slabši od mojih.

V provincije se razpošilja proti poštnemu povzetju.

Najprijetnejša toaletna voda in ob enem fini parfum je:

Dr. Leyer-jeva

Kolinska voda iz smrekovih igel,

ki je osvežujoča, kakor gozdni zrak, okrepujoča za vsakdanje umivanje in v kopeljih, razkuževalna za čiščenje zob, okrevalna sredstvo za trpeče na živcih in h kratki fini parfum za žepne robce in sobe. Cela steklenica s patentovanim zamaškom 80 kr., pol steklenice 40 kr.

Zaloga v Ljubljani pri gospodih: Vaso Petričič, Eduard Mahr, Gabrijel Piccoli, lekar.

NAJBOLJŠI PAPIR ZA CIGARETE JE FRISTNI LE HOUBLON

Francoski fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu niso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

(539-16)

CHAMPAGNE AYALA & Co.

Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

ribjega olja.

Pristno in jako zdravilno.

1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.
Prodaja (674-25)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

DUNAJSKA SPECIJALITETA!

„PURITAS“ mleko za pomlajenje las OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

„PURITAS“ ni nikaka barva za lase, ampak mleko podobna tekočina, katera ima skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlajuje, t. j. polagoma in sicer najdalje v štirinajstih dneh jim dá zopet barvo, katero so poprej imeli.

„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajnicah in n. benega sledu barve se ne zapazi, ker

ne barva, ampak pomlajuje.

„PURITAS“

Raba

je najbolj priročno na svetu. Ulje se mleka na roko, tako dolgo maže z njim lase, da so vsi zadosti vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje dobili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvanajst dni, potem je za njih daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé zalisci in brada, kakor tudi najdaljši in najbujnejši ženski lasje.

Steklenica „PURITAS“ velja 2 gld. (pri razpošiljanju 20 kr. za stroške) in se lahko naroči proti poštnemu povzetju.

OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfumerji.

V Celovec prodaja: P. Birnbach, lekar „pri obelisku“; v Beljaku J. Detoni, coiffeur, poleg hotela „pri pošti“; v Mariboru W. König, lekar. (221-8)

ADOLF EBERL,

izdelovalec

oljnatih barv, lakov, firnežev
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA. Marijin trg, LJUBLJANA.
tik frančiškanskega mostu.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Prejemlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.

Znano reelno delo.

Nizke cene.

Samo kemično čiste
oljnate barve,
lake
in firneže.

Prodaja
na drobno in debelo.

Najnižje cene.